memorię cōmēdanda ·et factꝭ exequēda ꝑ
totā ⁊ integrā vitā hoīs. **Primū** ē dili/
gent audire vbū dei· ⁊ conari ad retinēdū
⁊ ſe illi ope cōformare. Jacobi. p̄. Eſtote
factores verbi dei· ⁊ nō auditores tm̄· qꝛ ſi
qs ⁊c. Greg⁹. Jlle fruct⁹ vberiores ex p̄di/
catione colligit· q̄ ſemina bonę opationis
p̄mittit. Aug⁹. Si qs verbū diuinū audi/
erit· ⁊ opus bonū neglexerit· auditio verbi
erit ei augmētatio ſupplicij. **Scdm** ē vt
ſe cuſtodiat ne incurrat peccata· q̄ cogno/
ſcit ac ſcit eſſe mortalia. Et ſi ex fragilitate
humana ī aliqđ tale ceciderit vt ſtatim re/
ſurgat penitēdo. Si etiā tam cito nō ꝯfi/
teat· ad minus tn̄ de illo cōterat. Ezech.
xviij. Jn q̄cūqꝫ hora ingemuerit peccator
ſceleꝝ ſuoꝝ ⁊c. **Tertiū** vt đ rebus q̄bus
nō ē bene cert⁹ nō ſtatim ſibi ac ſuis pſua/
ſionibus credat· ſꝫ ꝯſilio alioꝝ ſapientum
credat. **Quartū** vt deū quotidie deuo/
te petat vt ſibi dignet cōcedere ſapiētiā· q̄
poſſit diſcernere bonū a malo ·et q̄d faciē/
dū ſit· ⁊ q̄d omittendum. Jpſe eni glorio/
ſus de⁹ ē tam parat⁹ te audire qn̄ es in cō/
ſpectu ei⁹ vt mariā magdalenā· ⁊ forte citi⁹
qꝛ eius p̄ſentiā credis ī ſacro· q̄ nec ibi hu
manitatē nec diuinitatē vides· cū tn̄ ipſa
pedes eius tetigerat ⁊ eū vidit vt hominē·
Nam fides deo valde placet· quare deus
credētibus tam magna ꝓmiſit· qꝛ ſine fide
impoſſibile ē deo placere ·et hꝫ q̄ ad ſcđam
ptē huius ſermonis. **Quantū** ad ter/
tiam ptem eiuſdē ſciendū ꝙ omnes hoīes
debent feſtū nicolai ſolenniter celebrare· ⁊
eum deuote tanq̄ ſingularem patronum
inuocare· qꝛ ipſe poteſt hominib⁹ ſubueni/
re multipliciter: Primo ī periculis maris
Vn̄ đ eo legitur cū die q̄dam q̄dā nautę
periclitarentur in mari· ⁊ vidētes ſe ī peri/
culo mortis· clamauerūt vnanimiter: Ni/
colae nicolae ſerue dei· ſi vera ſunt q̄ de te
audiuimus· nūc ea experiamur. Vox q̄daꝫ
mox eis apparuit dicēs: Ecce aſſum· quid
vocatis me· ⁊ ſtatim ceſſauit ipſi⁹ tēpeſtas
maris. Jtē ſciendū ꝙ adhuc q̄tidie beat⁹
nicola⁹ coruſcat miraculis multꝭ. Nā q̄daꝫ
puer ſubmerſus eſt ī aqua q̄ dī ſalis ⁊ pa/
rentes fecerūt votū deo ⁊ ſancto nicolao·
ꝓmittētes imaginem de cera in quātitate
pueri illi⁹· ⁊ ſtatim puer reuixit· ⁊ ego eādē
imaginē cereā vidi. Jtē vir q̄dam incidit
ī latrones q̄ ſpoliauerūt ipſū rebus ſuis· ⁊
cū funibus ligauerūt ipſū ad arborē. Jpſe
flendo inuocauit deū ⁊ ſanctū nicolaum·
et viſibiliter apparuit ei ſoluendo eum ab
arbore· ⁊ liberꝫ abire ꝑmiſit. Jtē q̄dam in/
nocēter captus fuit ⁊ locatus in turrim ·et
recluſus cum magna ſera ·q̄ deuote inuo/
cauit beatum nicolaū· ⁊ ſtatim ei apparuit
⁊ ipſum a vinculis liberauit· ⁊ eandē ſerā
oculis meis vidi· Jteꝫ plura alia exempla
habes ī eius legēda· q̄re ibidem.

De conceptione marie virginis Sermo. V.

Sanctificauit tabernaculū ſuum altiſſimus
Scribit. ps. xlv. Ex q̄ feſtum
hꝫ. ſ. cōceptionis virginis glioſę· in q̄ initiū
īcipit nr̄ę ſalutꝭ· occurrit ī hꝫ tpe aduentus
⁊ ſemꝑ ꝯtingit occurrere· tāto magꝭ iocun/
dare debemus· quāto ad ſolennitatē ieſu
chriſti dinoſcit magꝭ ꝓpinquiuſqꝫ ptine/
re. Naꝫ voluit dn̄s noſter ꝑ ſuā eccleſiaꝫ
honorari· q̄re ex inſtinctu ſpūſſancti ordi/
nauit· vt hꝫ feſtū vſqꝫ in finē pageret· p̄ſer/
tim in hꝫ tpe aduētus in q̄ ipſe ſciuit hoīes
vt coīter deuotiores ⁊ ad honorādūꝫ vir/
ginem mariā magꝭ aptos. Et aliud feſtuꝫ
ſcꝫ annūciationis ī quadrageſima· qꝛ his
tpib⁹ hoīes ſunt magis deuoti ⁊ magꝭ di/
gne poſſunt honorare virginem mariam.
Vn̄ in p̄ſenti ſmone tria ſūt dicēda. Pri/
mo q̄re hodiernū feſtū ſolēniter ē celebrā/
dū. Scđo de vtilitatibus quas cōſequūt
hoīes celebrātes hꝫ feſtū. Tertio aliq̄ dicē/
da ſūt ꝑ īformatione ſimpliciū. **Quātū**
ad primā ptem ſciendū ꝙ hodiernū feſtuꝫ
ſolēniter eſt celebranduꝫ. **Primo** ꝓpter
glioſam ac beatam virginē mariaꝫ· q̄ ho/
die initiū ſumpſit· qn̄ cōcepta eſt in vtero
matris ſuę· ⁊ hodie ſanctificata ⁊ p̄ſerua/
ta p̄ omnibus ſanctis. **Scđo** ꝓpter noſ/
metipſos qꝛ hodie initium nr̄ę ſalutis in/
cepit· quando virgo beata concepta eſt et

ꝑſeruata · q̄ ꝑ ſucceſſum tp̄is ꝯcipe ⁊ pare/
re debebat filiū ſūmi pr̄is ieſū chriſtū dn̄m
nr̄m. Quō autē hodie beata virgo maria
ꝯcepta ē. De hac ꝯceptione dicit beatus
Hiero · ꝙ ioachim erat de ciuitate naça/
reth · ⁊ ex bethleem ſanctā annam duxit ī
vxorē. Ambo erāt iuſti corā deo ⁊ in oīb⁹
mādatis dei ambulabāt · et ſubſtātiā ſuā
tripharię diuidebāt. Unā ꝑtē tēplo ⁊ mi/
niſtris tēpli. Aliā ꝑtē ꝑegrinis ⁊ paupib⁹
Tertiā ſibi ⁊ familię ſuę reſeruabāt · et ita
ꝑ ānos. xx. ꝓlē ex ꝯiugio nō habētes · vo/
uerūt dn̄o · ꝙ ſi ꝓlem eis ꝯcederet · iugiter
deo ſeruiret · Cui⁹ rei grā ī trib⁹ feſtis ꝑci/
puis hieruſalē frequētabāt. In feſto autē
encenioꝝ ioachim cū ſuis ꝯtribulib⁹ hie/
ruſalē aſcēdit · ⁊ cū cęteris ad altare acceſ/
ſit · oblationē deo offerēs · quem ſacerdos
eo offerēte cū manu repulit ei dicēs: Quō
ad altare ꝑſumeret accedere cū ſm̄ legem
moyſi maledict⁹ eēt · qꝛ ꝓlem non haberet
Qui ſe ꝯfuſū vidēs ad domū ire noluit ·
ne ꝯſimilē cōfuſionē a ſuis vicinis ſuſtine/
ret. Recedēs aūt ad paſtores ſuos Et cū
ibidē aliquantulū diu fuiſſet · q̄dā die ap/
paruit ei angel⁹ dn̄i dicēs: Ego ſū angel⁹
altiſſimi dei miſſus ad te · vt annūciem ti/
bi ꝑces tuas exauditas eſſe · ⁊ elemoſynas
tuas ī ꝯſpectu dei aſcēdiſſe. Uidi eni pu/
dorē tuum quē ſuſtinuiſti. Porro Anna
vxor tua pariet tibi filiā · et vocabit nomē
eius maria · hęc vt vouiſti · erit ab infantia
dn̄o conſecrata · adhuc ī vtero matris ſuę
ſpū̄ſancto erit plena · ⁊ nō erit inter popu/
lares · ſꝫ ī tēplo dn̄i ſꝑ morabitur. Et ſicut
ipſa ex ſterili mr̄e naſcetur · ita ex ea mirabi
liter dei fili⁹ generabit · cui⁹ nomē erit ieſus
id ē ſaluator · qꝛ ꝑ eū oīb⁹ gētib⁹ erit ſalus
Et h̄ erit tibi ſignū · cū ꝑueneris ad aureā
portā · ānā vxorē tuā obuiā habebis q̄ de
tua tardatione mō ſollicita ē · ⁊ tunc ī ad/
uētu tuo gaudebit. Et his dictis angelus
ab eo diſceſſit. Anna aūt cū amare fleret ·
⁊ quo nā vir ſu⁹ iuiſſet cogitaret · idē an/
gelus dn̄i apparuit ei · ⁊ eadē q̄ viro annū/
ciauerat · ⁊ ei annūciauit · ⁊ iuxta ꝑceptum
angeli ambo ſibi obuiauerūt ī aurea por/
ta · et de ꝓle promiſſa ſecuri adorato dn̄o

domū redierūt. Et āna ꝯcepit. Sed nō ꝑ
oſculū · ſic q̄dā ſimplices dicūt · qꝛ ſm̄ ma/
giſtꝝ Iordanū In ꝯceptione ꝟgis glioſę
virtus virilis ſeminis ⁊ amplex⁹ maritalis
īteruenit. Qꝫ aūt beata virgo maria ī con/
ceptione ꝑſeruata ē ab originali peccato ·
patet tripliciter. Primo autoritate ſacrę
ſcripturę. Un̄ in verbis thematis dī per
ꝓphā: Sanctificauit tabernaculū ſuū al
tiſſim⁹. Itē pſ̄. cxxxi. Paraui lucernam
chriſto meo · Un̄ ⁊ beatus Bern̄ · doctor
melliflu⁹. Proculdubio ſācta fuit virgo
maria anteq̄ꝫ nata. Sc̄d̄o ꝓbatur ſic rōne
qꝛ ꝑcioſū theſaurū · ſcꝫ ſuū vnigenitū filiū
de⁹ pater ī ei⁹ vtero nō poſuiſſet · niſi mū/
da ⁊ ꝑſeruata ab oīni labe fuiſſet. Tertio
ꝓbat exemplis. Nā ſi hieremias ꝓpha in
vtero mr̄is ſuę fuit ſanctificat⁹ vt chriſtū
annūciaret futuꝝ ⁊ naſciturū · multo mag̃
⁊ ipſa. Itē ioh̄es baptiſta · vt chriſtū natū
digito demonſtraret et baptiçaret · multo
forti⁹ ꝑſeruari ⁊ ſanctificari debuit beata
virgo maria · vt eſſet digna ipſū chriſtum
ꝯcipere · ⁊ ipſū de ſuis viſcerib⁹ generare.
Et iſti tres ſancti ī vtero mr̄is ſūt ſanctifi/
cati · q̄re mag̃ poſſibiliter maria mater ei⁹
ipſū portans. Sed q̄ris quō ſanctifica/
tio marię ꝑcellit ſanctificationem aliorum
ſanctoꝝ. Rn̄detur ꝙ ī trib⁹ excellit. Pri/
mo in tp̄is celeritate. Hieremias enim nō
lōge ſanctificatus ē anteq̄ꝫ natus. Unde
dī Hiere · p̄. Anteq̄ꝫ exires d̾ ventre ſancti
ficaui te. Sed iohānes baptiſta ſexto mē/
ſe ſanctificatus eſt · quando ſcꝫ maria vi/
ſitauit eliçabeth · tunc exultauit infans in
vtero ei⁹. Hęc exultatio ſm̄ glo · fuit q̄d/
dam gaudiū quod ꝯcepit ex ꝑſentia chri/
ſti · ⁊ ex grā ⁊ influētia ſanctitatis. Maria
autē īmediate poſtq̄ꝫ aīa infuſa eſt corpo/
ri · ſanctificata eſt Un̄ ſm̄ albertum: Cor/
pus marię factū eſt in cōplexione ⁊ pulcri/
tudine optimum. Natura enim facit com
plexionem bonā ⁊ meliorē · ⁊ q̄nq̄ꝫ optimā
ſꝫ nō videtur cui meliorē cōplexionem de/
derit niſi huic glorioſę ꝟgini. Nec obſtat
de corpore chriſti · quia illud nō natura · ſꝫ
ſpūſſanctus formauit. Un̄ hodie ꝑfectiſ/
ſima aīa a deo patre creata ē · quā purus

homo a deo hr̃e potuit ĩ intellectu acutiſ-
ſima ⁊ alijs potentijs nobiliſſima. q̃ velut
regina a deo miſſa ẽ ĩ corpuſculũ virginis
Itẽ hodie dat⁹ ẽ ei nobiliſſimus angelus
q̃ꝛ virgo nobiliſſima fuit. de choro primo
angeloꝝ q̇ cuſtodiret eã. et ſeruiret ei oĩb⁹
dieb⁹ vitę ſuę. **Scd̃o** q̃ꝛ ſicut citi⁹ ẽ ſan-
ctificata ſic ⁊ copioſius. Nã ſcd̃m Iordanũ
alijs in vtero ſanctificatis fuit collatum ꝙ
nunq̃ꝫ peccauerũt mortaliter. Marię aũt
vltra h̃ collatũ ẽ ꝙ nunq̃ꝫ peccauit venia-
liter. et h̃ fuit indiciũ maxime gr̃ę. q̃ ipſam
naturã ſuꝑ omnẽ legẽ naturę corruptę ex-
tolleret. Vñ beat⁹ Berñ. dicit. Ego pu-
to ꝙ copioſior ſanctificatiõis bñdictio in
mariã deſcẽderit. q̃ꝫ ĩ alios ĩ vtero ſancti-
ficatos. q̃ nõ ſolũ ipſi⁹ ortũ ſanctificaret. ſ;
etiã vitã ipſius deinceps ĩmunẽ ab omni
peccato cõſeruaret. qđ alteri nemini inter
natos mulieꝝ credit̃ eẽ donatũ. **Tertio**
q̇ ad gratię cõmunicabilitatẽ. Nam licet
abundans g̃tia a ioh̃e baptiſta in patrẽ ⁊
matrẽ effluxit. ꝙ ambo ex h̃ receperũt gra-
tiã ꝓphetãdi: Ab ipſa tñ virgine copioſi-
tas gratię. nõ tñ in parẽtes ei⁹. ſ; ĩ omnes
homĩes ſe diffundit. vt veraciter poſſim⁹
dicere tam đ mr̃e. q̃ꝫ de filio. ꝙ de plenitu-
dine ei⁹ accepim⁹ oẽs gratiã. Quare etiaꝫ
angel⁹ ad eam dixit: Aue g̃tia plena. Vñ
Berñ. Maria ſinũ aperuit vniuerſis. ut
de plenitudine ei⁹ oẽs hoĩes accipiãt. ca-
ptiu⁹ redẽptionẽ. ęger ꝯſolationẽ. pecca-
tor veniã. iuſt⁹ g̃tiã. angel⁹ lętitiã. fili⁹ dei
carnis ſubſtantiã. ⁊ tota trinitas gloriam
ſempiternã. **Quantuꝫ** ad ſcd̃am partẽ
ſermonis iſtius ſciendũ. ꝙ digne celebran-
tes h̃ feſtũ quinq̃ꝫ vtilitates cõſequuntur
Prima vtilitas eſt vera cõtritio omniũ
peccatorũ. qđ deſignatur in etymologia
hui⁹ noĩs maria. quod in lingua latina dĩ
mare amaꝝ. qđ deſignat ꝯtritionẽ. Ergo
tu peccator ſi cupis veram ꝯtritionem pec-
catorũ. ꝑ quam remiſſionẽ peccatorũ con-
ſequeris. tunc deuote celebrare debes hoc
feſtũ. tunc cõſequenter ipſa illo ſacro tem-
pore aduẽtus chriſti. remiſſionẽ oĩuꝫ pec-
catoꝝ tibi impetrabit. ſi habueris illa tria
ſcꝫ veram contritionem. ꝓpoſitum nunq̃ꝫ
velle peccare. ⁊ ore ꝯfiteri. de omnib⁹ pec-
catis ſatiſfacere. de quibus poſtea dicam.
Scd̃a vtilitas q̇ iſtud feſtuꝫ deuote ce-
lebrãt. a beata virgine ĩ omnib⁹ neceſſita-
tib⁹ eis ſubuenit̃. Ergo tribulati ⁊ oppreſ-
ſi ĩ tribulationibus debẽt hoc feſtũ deuo-
te celebrare. ⁊ ipſa beata virgo vult eis mi-
ſericorditer ſubuenire. **Tertia** vtilitas.
q̃ꝛ ꝑlati q̇ iſtud feſtuꝫ deuote celebrãt. ab
honoribus ⁊ gradib⁹ ſuis nunq̃ꝫ cũ cõfu-
ſione deponent̃. Ergo principaliter ꝑlati
ſpũales ⁊ ſeculares debent hoc feſtum ſo-
lẽniter celebrare. Vñ Anſel. Quiſq̇s ꝑſul
aut abbas. aut ꝑlatus es. recole diligẽter
hanc feſtiuitatẽ. ⁊ a cunctis iube eam coli.
quia ſi eam toto corde amaueris. nunq̃ꝫ đ
tuo gradu cum ꝯfuſione deponeris. Nđ
etiam ratione ꝑſuaderi poteſt. Et hoc ſic.
Virgo glorioſa in ipſa cõceptione hono-
rata eſt ꝑ omnibus ſanctis ĩ vtero ſancti-
ficatis. ⁊ in hac die primũ honorẽ accepit
a deo. ergo congruum eſt. ꝙ qui hunc diẽ
deuote ſolẽnizant. ꝙ in ſuo honore ꝯſer-
uent̃. **Quarta** vtilitas. q̃ꝛ fet⁹ impꝑgna-
tarum mulierũ in vtero cuſtoditur. Et er-
go mulieres ꝑgnantes hanc feſtiuitatẽ ꝑ
cęteris debent cuſtodire. et conceptionem
marię ſolẽniter ⁊ deuote celebrare. ⁊ ſe cuꝫ
vera contritione ⁊ confeſſione ad percipi-
endum ſacramentum eucharistię ꝑparare
⁊ bonam cõfidentiã hr̃e ad beatã virginẽ
q̃ hodie concepta eſt ⁊ ſanctificata. ⁊ ꝑſer-
uata eſt in vtero matris ſuę. ꝙ ipſis impe-
trabit ꝓſperitatem in partu ꝓlis. Nđ ptꝫ
ex hoc. quia virgo in vtero matris ſuę nõ
ſolum in corpore illęſa cuſtodita eſt. ſ; gra-
tia dei pręomnibus ſanctis dei repleta ẽ.
Quinta vtilitas eſt ꝙ talis in exitu aĩę
ſuę a beata virgine nũq̃ꝫ deſeritur. ⁊ ideo
merito omnes homines diuites ⁊ paupe-
res. iuuenes ⁊ ſenes. qui ſciũt ſe morituros
debẽt h̃ feſtũ ſolẽniter ⁊ deuote celebrare.
vt ipſis beata virgo maria velit aſtare in
extrema eorum neceſſitate. Quod etiã ſic
perſuaderi poteſt. Cõgrua ẽ recompenſa-
tio. vt qui habet ĩ reuerẽtia beatam virgi-
nem recolẽdo eius initium quo ĩcepit eſſe
ꝑ ꝯiunctioneꝫ corpis ⁊ animę. honoretur

econuerſo ab ea in exitu aīę ſuę ·ſ· qñ aīa
ſeparanda ē a corpore ſuo· qꝛ ſm Ariſto·
Mors ē ſepatio aīę a corpe. Ex his oībꝰ
iā dictꝭ ptꝫ ꝙ qlibet catholicꝰ q̄ illas qnqꝫ
dignitates vult obtinere a beata ꝟgine
ſolēniter feſtū ipſiꝰ ꝯceptiōis dꝫ celebrare
Et qcūqꝫ recuſat h̄ feſtū qđ ē initiū beatę
ꝟginis ⁊ exordiū nrę ſalutꝭ ſolēnitꝛ celebra
re ·talis nō ē verꝰ amator virginis marię·
Vñ Anſel. Nō eſt verꝰ amator virginis
glorioſę q̄ reſpuit colere diē ꝯceptiōis eiꝰ
deuote. Sciēdum tñ ſm Jordanum·cele/
brātem h̄ feſtū deuotiſſimū optet intētio/
nem ordinate dirigere·vt non referatꝛ intē/
tio ad ꝯceptionē carnis·qꝛ illa maſſa non
eſt ſuſceptibilis grę ꝫ ſola aīa. Vñ itentio
referēda ē ad illā ꝯceptionē qñ aīa infuſa
ē ⁊ vnita corpuſculo· ⁊ in eodē inſtāti ſan-
ctifica ē. Et h̄ ſanctificatio nō ē facta iſta
die q̄ ſolū fuit ꝯceptio ſeminis·ſed poſtea
q̄drageſima ſexta die· qꝛ circa tale tp̄s ſm
philoſophos et phyſicos maſſa carnis in
vtero aīatꝛ. Sed q̄ritur q̄re tūc hodie ce
lebratꝛ·⁊ nō illa die qñ aīa vnita ē corpori.
Rñdetꝛ ſm iordanū. Hoc feſtū hodie ce/
lebratur·non qꝛ beata virgo maria hodie
grām dei ſuſcepit. Sed qꝛ hodie ſuſcepit
habere tale eſſe qđ ē via ad eſſe ꝑceptibile
grę. Alia ratio ē q̄re potiꝰ hodie celebratꝛ
h̄ feſtū ꝯceptionis·qꝛ ita reuelatum fuit ꝑ
beatā virginē mariā. vj. idus decembris.
Sicut ptꝫ ī tribꝰ exemplis ī legēda huius
feſtiuitatꝭ. Quantū ad tertiā ptē huiꝰ
ſmonis·q̄ ad nrām eruditionē ſciendum
ꝙ debemꝰ tūc ſpūaliter ꝯcipere dñm nrm
ieſum chriſtū·ſicut beata virgo hodie con-
cepta ē corpaliter ī vtero mrīs ſuę. Et iſta
ꝯceptio ſpūalis fit ꝑ bonā volūtatē emē/
dādo vitā nrāꝫ Vñ Chryſo·ſup Matth
Volūtates bonę ſic ſūt ſuaues apud deū
queādmodū boni odoris flores apud ho
mines· Sed heu aliq̄ ſūt ſicut ſteriles mu/
lieres·ſicut ſūt iſti q̄ ſūt obſtinati ī peccatꝭ
⁊ q̄ ſtant ī malo ꝓpoſito malefaciendi ·nec
habēt voluntatē ſe emēdandi. Et tales ī
ꝑiculoſo ſtatu ſtant·qꝛ ſi quis haberet vl/
tra decē vel viginti annos volūtatē ꝑuer/
ſam aliqđ peccatū cōmittere·et ſi infra il-
lud tp̄s ſic moreretꝛ ꝓpꝛ malā vitā ſuam
eternalitꝛ dānaretꝛ. Quaꝓpter dꝛ in decre.
In malicijs volūtas ꝓ ope reputatꝛ· ꝺ pę·
diſ.i. Omnis. Vñ etiā Hiero. Perfecta
volūtas faciēdi ꝓ ope reputatur facti. Er/
go tales peccatores debent iſto ſacro tp̄e
aduētus chriſti ſe ꝯuertere ad dñm deum
nrm·⁊ cōfidere ſi habuerint illa tria in ſe·
ꝙ ipſe deꝰ velit eis oīa eoꝝ peccata īdul/
gere iſto ſacro tp̄e. Sed quęreres q̄ ſunt
iſta tria. Rñdetur ꝙ primū ē vera ꝯtritio
de p̄teritis peccatis· quaꝫ qlibet peccator
cum diuino adiutorio debet ⁊ poteſt ha/
bere·⁊ nihil poteſt euꝫ impedire niſi ꝓpria
ſua malicia ⁊ ꝑuerſa volūtas. De hac ve/
ra ꝯtritione dicit beatꝰ Gregꝰ. Qui ſe do/
let ex corde cōmiſiſſe culpā ·cito peccatorū
ſuoꝝ obtinebit veniā. Scđm ꝙ hō ꝓpo/
nat ampliꝰ nunq̄ꝫ velle peccare mortaliter
ſic ꝙ nūq̄ꝫ velit periurare·nec mentiri· nec
adulterari·nec fornicari ·nec blaſphema/
re · nec furari · nec vſurare · nec opprimere
quēq̄ꝫ·nec ſuꝑbire·nec iraſci ·nec choriça/
re·nec vituperare·nec eſſe guloſus ·nec in/
ebriari·nec luxuriari · nec res iniuſtas ad/
quirere·nec ieiunia ampliꝰ infringere · nec
ꝓximis damna inferre·nec inuidiaꝫ cōtra
ꝓximum retinere·nec ociari ·nec malum ꝓ
malo reddere·nec quod eſt iniuſtum face/
re·et ſic ꝺ alijs. Tertium ē ꝙ quis ꝓponat
confiteri et ſatiſfacere de illo peccato ⁊ de
omnibus peccatis vnq̄ꝫ in vita cōmiſſis
iſto ſacro tēpore ·ſm conſiliū ſui confeſſo/
ris·⁊ tunc deus ex ſua miſericordia indul/
gebit ſibi omnia peccata ſua. Vñ Ezech.
xviij. In quacūqꝫ hora ingemuerit pecca/
tor oīuꝫ iniq̄tatū eius nō recordabor am/
plius. Vñ ꝯſulendū ē cuilibet peccatori
iſto ſacro tp̄e ·ꝙ ſe cōuertat ad dñm nrm
ieſū chriſtū·ad feſtū natalis chriſti deuote
ſuſcipiendū·ſicut in .xl. feſtū paſcę·qꝛ nō ē
minꝰ feſtū natiuitatꝭ chriſti q̄ꝫ feſtū paſcę
Et cum hoc quilibet ignorat vtꝝ āno fu/
turo feſtū chriſti ſuꝑuiuat. Et qcunqꝫ pec
cator iſta tria iam enumerata in ſe habet
non eſt amplius peccator· ſed eſt ꝑnitens
et quęcūqꝫ bona opa fecerit orando·ieiu/
nādo·elemoſynas dando· mane ſurgēdo

miſſas audiendo ⁊ ſermones· totũ erit ſibi
meritoriũ ad futurã gloriã· cũ ſic ſtat ĩ bo/
no ꝓpoſito. Vñ beatꝰ Bern̄. Cũ ꝑ bonã
volũtatẽ ĩcipimꝰ eſſe dei· deſinimꝰ eſſe dia/
boli. Ultimo ſciẽdũ ꝙ oẽs chriſti fide/
les debẽt hodie ⁊ quotidie deuote beataꝫ
ꝟginẽ inuocare· qꝛ hꝫ ipſa ptãtẽ ſingularẽ
ſubueniendi ĩ omĩbus neceſſitatibus eam
inocãtibꝰ ĩ vita· ĩ morte· ⁊ poſt mortẽ. Vñ
beatꝰ Bern̄. Data eſt tibi oĩs ptãs· o ma/
ria· ĩ cęlo ⁊ ĩ terra· vt oĩa q̄cunqꝫ volueris
valeas impetrare· qꝛ tua vox eſt dulcis in
auribꝰ ſaluatoris. Et primo q̇cunqꝫ ĩ an/
xietate ſũt ꝯſtituti ad mariã debẽt recurre/
re. Exemplũ de imꝑatrice· hoc q̄re infra ĩ
ꝓmptuario ꝺ miraculis virginis marię ꝑ.
Scd̓o mulieres ꝑ̄gnantes· qꝛ ipſa dignatᷣ
eis in adiutoriũ venire. Exemplũ de muli/
ere ꝑ̄gnãte quã liberauit de ꝑiculo maris
hoc q̄re ibidẽ. ij. Tertio viris in anguſtijs
ſuis ſalubriter ſubuenit. Exemplũ de illo
q̇ fuit incarceratꝰ· hoc q̄re ibidem. xli. Iteꝫ
ſuccurrit ĩ extremis. Exemplũ de illo qui
ieiunauit quattuor vigilias beatę marię· ⁊
non potuit mori ſine confeſſione· hoc q̄re
ibidẽ. lv. Rogemus igitur eam vt nobis
ſic ſubueniat in hac vita· vt poſt hanc vi/
tam valeamus cum ea gaudere fęliciter in
cęleſti patria. Amen.

De ſancto Thoma. Sermo. VI.

Quia vidiſti
me thoma credidiſti. Joh. xx.
Vñ ſuꝑ verba ꝑ̄miſſa et ſuꝑ
hodiernũ feſtũ tria ſunt dicẽda. Primo
de priuilegijs beati thomę apl̓i. Secũdo
ꝺ fide catholica. Tertio aliqua miracula.
Quantuꝫ ad primã ꝑteꝫ illiꝰ ſermonis
ſciendũ ꝙ ſanctus thomas apl̓s accepit a
chriſto plura priuilegia ĩ q̇bꝰ nos attẽde/
re debemꝰ dignitates eiꝰ. Primũ priui/
legiũ ẽ· ꝙ chriſtꝰ eũ elegit ꝑ̄ oĩbꝰ hominibꝰ
mũdi ĩ numerꝫ apl̓oꝝ· qꝛ apl̓i ſũt maiores
⁊ digniores ſanctis ĩ cęlo ⁊ in terra. Nam
chriſtus cõtulit eis magnaꝫ dignitatem ⁊
ptãtem· ut habetᷣ Joh. xx. quãdo dixit eis
Accipite ſpiritũ ſanctũ q̄rũ remiſeritis pec/
cata remittuntᷣ eis· ⁊ quoꝝ retinueritis· re/
tẽta ſũt. Itẽ Matth. xvi. dixit eis: Que/
cunqꝫ ligaueritis ſuꝑ terrã· erũt ligata ⁊ ĩ
cęlis. Scd̓m priuilegiũ eſt· ꝙ ipſe cõpo/
ſuit ſextũ articulũ fidei· ĩ q̄ fide nos ſalua/
mur. ſcꝫ: Tertia die reſurrexit a mortuis.
Et ꝯueniẽter ſcripſit ſanctꝰ thomas iſtum
articulum· qꝛ ĩ eo priꝰ dubitauerat· ⁊ ꝺ eo
plene certificatꝰ fuit· ſic̄ legitᷣ ĩ euãgelio ho
dierno vbi xp̄s dixit thomę: Infer digitũ
tuũ huc· ⁊ vide manꝰ meas· ⁊ affer manuꝫ
tuã huc ⁊ mitte ĩ latꝰ meũ· ⁊ noli eẽ ĩcredu/
lus ſ꜒ fidelis. Vñ ſanctꝰ thomas de aq̇no
in. iij. ꝑte. q. liiij. arti. iiij. dic̄ ꝙ ſanctꝰ tho/
mas apl̓s non ſolũ vidit vulnera chriſti· ſ꜒
etiã tetigit. Tertiũ priuilegiũ ẽ ꝙ totam
indiã ꝯuẽtit· ⁊ ꝯũſos in fide nutriuit ꝟbo ⁊
exemplo. Verbo q̇dẽ· qꝛ verbũ dei ibideꝫ
ſollicite ſeminauit· ⁊ ſ꜒m q̄litateꝫ auditoꝝ
doctrinã ſuã formauit. Exemplo vero· qꝛ
ipſe fuit ſibi parcus ꝓpter bonũ exempluꝫ
pauperibus piꝰ deo fidelis et deuotꝰ. In
ſignuꝫ huiꝰ ĩ nuptijs regis nõ mãducauit
neqꝫ bibit· ſed oculos ad cęlos erectos ha
buit ⁊ ĩ cęlũ reſpexit Matth. vi. Ubi ẽ the
ſaurus tuus· ibi ⁊ cor tuũ erit. Quartũ
priuilegiũ· quia chriſto ſilis fuit in ꝑſona.
Vñ Iſido. dic̄. Thomas chriſti diſcipu/
lus ac ſilis ſaluatori. Quintuꝫ priuile/
giũ ẽ· ꝙ chriſtus aſtitit ſibi ĩ tꝑe paſſionis
ſuę· cõmutans ſibi paſſiones ſuas ĩ gl̓iam
⁊ dulcedinẽ. Vñ ipſe ſanctꝰ thomas fuit
ĩ maxillã ꝑcuſſus ⁊ incarceratus· ⁊ ſuꝑ la/
minas candẽtes pedibus nudis coactus ẽ
ambulare· ⁊ in fornacem accenſam iactatꝰ
⁊ tandem lancea tranſuerberatus. Sꝫ rex
chriſtus omnipotens ꝓ quo patiebatᷣ· hęc
omnia ſibi in gloriam cõmutauit. Incar/
ceratus enĩ accepit mirabilem liberationẽ
qꝛ frater regis reſuſcitatus a mortuis cum
cęteris ad carcerem cucurrit· ⁊ ſoluẽs eum
ad pedes apl̓i ſe ꝓiecit. Suꝑ laminas ad/
ductus accepit fontis manationem· quia
mox fons erupit· ⁊ ipſũ aduri nõ permiſit
Eſa. xliij. In igne cum ambulaueris· non
combureris. In fornace aſſatꝰ accepit re/
frigeriũ ⁊ cõſolationem· quia fornax nutu
dei refrigerari cepit. Lancea trãſuerberatꝰ